

a magyar nép mulattató képes ujsága.

II. ÉVFOLYAM. Megjelenik vasárnap. Ára 3 hóra 1 frt, 50 kr.	Az előfizetési pénz a kiadó-hivatalba Városháztér 6. sz. alá küldendő.	Pest, nov. 1. 1868. 44. szám.	Gyüjtőknek öt előfizető után tiszteletpéldány jár.	SZERKESZTŐI IRODA: Városháztér 6. sz. ide küldendő mindenféle kézirat mely Ludas Matyinak van szánva.

Arany trombita.

Fujja a közvélemény **Mármaros** vármegyében.

Az eget emelő hegyes Máramaros !
A Tisza bölcsője leszen mostan soros.
Hogy a közvélemény zugó harsonája !
Széltében, hosszában e megyét átjárja.

Deák szekeréhez kvótázó izének . .
Saráglya to-lónak két domnule lépett,
No ez is két vótum ! talán Ferencz gazda —
Szekere a nélkül elülne a . . . gazba ?

Mihályi Péternek hivják az egyiket,
Az erőködéstől ugy izzad, ugy liheg ;
„Toljuk csak Szilágyi ! — épen ugy mint apám
Tolta Bak uramnak szekerét hajdanán.“

Péterke urfinak különben a gondja . .
Nem épen a haza, — ennek nem bolondja !
Azért szegődött a Deák szekeréhez :
Hogyha egy kis zsirzót kapna kenyeréhez.

A másik **Szilágyi**, orosz a javából,
Ezzel nem azt mondjuk, hogy az okosából,
Mert mint a csertapló s a zsidóbőr között,
Oly különbség van ő, s az okos fő között.

No de mint a hires Zlinsky Gyuri mondja :
Neki is leesik majd az *álladzója* . .
Ha kvóta szerelmét megköszönik szépen
És *Popovics Jenőt* ültetik helyében.

Markos Pista rusznyák, magát annak vallja,
De nem azért hogy a muszka czárt uralja;
Orosz a zuzája, de a nyelve magyar,
Markolni a jóból Husztnak sokat akar.

Szaplonczay József következik sorban,
Hejh! de vigan tudna lenni ő egy torban
Olyanban, minőről Petőfi zeng szépen . .
Német sógorokról a Lehel kürtjében.

Papp Simon oláh, mint akár Janku maga,
Még is magyarabb, mint Deák kvótás hada.
Negyvennyolczban ő a szent biblia helyett:
Kardotfogottmondván: „megyek hazám, megyek."

Mert hát Szaplonczay szive, esze, lelke,
Haza szeretettel van csordultig telve.
Gondolatja sem fér szivéhez a rosznak . .
Sok ilyen hazafi kéne Mármarosnak.

Napunk lehunytával jött a nagy éjszaka . .
A német kötele majd nyakán akada.
Ült aztán sokáig mint a zsarnok rabja!
Azért *Felső Vissó* ötet elnem hagyja.

Técsö büszkélkedik **Várady** nevére,
Mivel a balközép egyik szárny vezére!
Pedig kissé leszállt az ő ágiója:
Hogy beletévedt a delegátióba.

Ime atyafiak! igy áll Máramaros!
Politikája bár most kissé zavaros:
De azt fogadjuk . . . hogy jövőre nem lészen
Egy kvótás vitéz sem a követi széken.

Eredeti levelek.

LXXX.

Kedves komám Matyi!

Na ides czimborám! megtudnád i mán most osztán hevenyébe mondani, hogy mi lesz a világbúl. Lesz Magyarországon annyi pápista pap, hogy nem győzzük fejir cseléddel, jön a sok feki jezsuita Spanyol országbúl, hanem nem hiszem, hogy a mi közösügyes jezsuitáinkon ki tennének, mert ezekhez foghatók nincsenek a nagy világon — be bizonyult három esztendő alatt.

Az oszt még nem vóna baj, hanem még ez a néhány ütött kopott farizeus kálvinista meg luteránus pap is ott a jobboldalon mind pápistává lett már, bomoljanak meg; — hanem ugy veszem észre, hogy nem veszik azir üket egyebeknek be a pápisták, mint harangozó vagy legfeljebb ministráns fiuknak.

Szász Károly meg Gödölye fötisztelendő uraimék most már elmehetnek Rómába gyónni, hogy ennyi ideig eretnekek vótak; de bezzeg meg járnák, ha valami purgatóriumba löknék ökeméket — bion rájok férne ü kigyelmükre.

Na hiszen dicsekedhetünk már a magunk papjaival, hogy a sas rugja meg öket, hiszen mahónap rájok pászol az a példabeszéd: hogy se hite se lelke. Mán pedig egy kálomista papról ilyet gyalázat volna elmondani.

Na de hát pajtás! száz szónak is egy a vige — egye ki a feki azt mondom én, hogy hát a ki veszni kiszült, ha pokolba küdik is javulni, sohse lesz abbul más mint a mi vót, a példabeszéd is azt mondja: kutyából sose lesz szalonna. Lám Ides Albert az Esti Lapuba szokott diskurálgatni, arra már még se szavazott, hogy pápista pap legyen a biró olyan dógokba, a mihez nincs jussa, ő benne már van egy kis becsület láddi komám!

Ugy olvasom az ujságból pajtás, hogy valami paszamántos mondiros nagy ur megint elberhelt vagy 17 millió forintot, ugyan megmerné i szóllitani irte RáthKároly uram?

Látom én pajtás! hogy szabad a világba minden hunczutság ha okosan lát hozzá valaki, — azér veszt rajta a becsületes ember, mert nincs esze a gazemberséghez, de hát azt tartja a mai civilizált világ: hogy a kinek minden hunczuttság ki telik az eszitől, hát mivelt ember; — na de hát egye meg a feki a miveltsígít, ugy látom én pajtás! hogy sokkal veszedelmesebb a mai világba sok mivelt ember, mint azok a szeginy leginyek, a kiket most a királyi biztos akar sorra fogatni.

Olvastam az ujságodból azt is, hogy valami pernahájder nimet Albertfalván egy jó becsületes öreg urat ki akar verni a házából. Hejj ebalelke nimetje! de érzi is már a vesztit, mint a légy ősszel.

Mond meg annak a derék urnak, hogy tegye ki a szürit a házábúl, hiszen bagoly is biró a maga oldujában, hát a gazda mért ne lehetne ur a saját házában.

Isten áldjon meg pajtás!

Karakán Marczi,
gulyásbojtár.

Egy kis Falcinelli história.

A pápai nuntius ő eminentiájának Magyarországon történt kóborgás . . . akarám mondani körutazása alkalmával a Pesti Hirnök és Idők Tanuja még azt is elmondták ujságképen, hogy itt s itt mily jóizün falatozott ő eminentiája s hogy benedikálta agyba főbe hiveit stb. Különösen Lonkay páter hozott rikató históriákat felőle.

Ép egy ilyen ékes história olvasásába merült bele a vacsora mellett tisztelendő Rokolyási ur is, egészen megfeledkezve az előtte párolgó jóféle vesepecsenyéről, miből unoka huga Nelli kisasszony annál erélyesebben pakolt befelé.

Tisztelendő Rokolyási ur tehát elmélyedten olvasott, Nelli ő némbersége pedig orrolva érette, hogy az a csunya sajttakaró Idők Tanuja több érdekkel bir Rokolyási ur előtt mint ő — mérgében annál mohóbban falatozott.

Egyszer azonban tisztelendő ur nagy elragadtatásában mintegy önkénytelenül elkiáltja a pápai nuntius nevét „Falcinelli!“ mit Nelli kisasszony ugy értelmezett, hogy f a l s z i N e l l i?

Nosza Nelli is felpattan s rigó hangján rá kiált Rokolyási tisztelendő urra mondván:

„F a l b i z a k u t y a, d e n e m é n.“*)

Nógrádi tárogató.

Fujja a **vén krónikás**.

Hajdan dicső Nógrád fényes közönsége!
Ötvenkét megyének voltál büszkesége.
Követválasztás jön! mutasd meg hogy mit tudsz,
Másként szabadságból csak szolgaságra jutsz.

Nógrádi kerület éltesse **Prónayt**!
Mint kipróbált elvü derék jó hazafit!
Huszárosan védi ő a népnek javát.
Huszár Pista legyen jezsuita barát!

Ecsegiben legyen **Desewffy** a követ,
Ő az, a ki most is szabad elvet követ.
Fráter Pál, Berczeli, maradjanak otthon . .
Egyik szánja multját, másik még hadd szopjon.

Meg ne válaszd **Pulszkyt** szécsényi kerület!
Rosz tréfa lenne ez, jövődbe kerülhet.
Balás Vili, Básthy, két derék hazafi!
E kettő közül kell tehát választani.

A gazdag **Kuhinka** Füleket szeretné,
Ha hozzá az észt is pénzen megvehetné.
De persze nem vásik abba az ő foga,
Mert **Károlyi Jánost** választják el oda.

Losonczról nem szóllok, Losoncz már tekintély,
Itt már a követség herczegséggel fölér!
El nem **forgácsolja** szép hirét és nevét . .
Beniczky Gyulában üdvözli követét.

Muzslay is fellép azt halljuk Gyarmaton —
Őt a **deákdézma** bántja igen nagyon!
Akármikép itat, azt ő majd ám lássa.
Sontagh Pali mellett zikher a bukása . .

---

*) A Pesti Hirnök és az Idők Tanuja kéretnek ezen kis história közlésére.

I

Politico inter confessionalis sinodus.

Deák: Ez a valóságos test, mely egyedül üdvözit.
Bobori: Tagadom, hogy üdvözitene, mert a csak surrogatum!
Tisza: Meglehet uraim! hogy vagy az egyik vagy a másik, de . . .
Beust: Es ist schon alles ein Teufel, nur her damit.

Pattantyúk.

Pesten már a szabad kőmivesek is szerveztkednek, nem tudni akad e majd nekik munkájok. Ha kevés a dolguk, hát küldjön egy párt Ráth Károly ur a kóterba kályhát rakni, mert Böszörményi meg Mészáros ebben a bolond hidegben ugyancsak fáznak.

A német gözhajó társaságnak „Karl Ludwig"-a alig hogy öszvetörette készakarva a magyar társaság „Slavoniá"-ját, már ismét egyik német hajó egy másik magyar gőzöst rombolt el szántszándékosan.

Igy van ez . . nem elég, hogy vizre vitte a nimet a magyart s most meg már erőnek erejével elakarja süllyeszteni.

II

A képviselőház akrobatája.

Ludas Matyi igy képzeli Deák Ferencznek a polgári házasság ügyében tartott beszédének ezen passusát, hogy: a szent székeket továbbra is fenn kivánja tartani.

Deák beszédére a házassági törvénykezés kérdésében azt jegyzi meg egyik kormánylap, hogy a ház általános figyelme kisérte és szünni nem akaró éljenzés követte.

Hogy figyelemmel kisérik az öreg ur beszédeit, az ellen nincs semmi kifogásunk, s azt is tudjuk, hogy a jobboldal iszonyuan tud orditani; hanem kár a kormánylapoknak még akkor is agyba főbe dicsérni az öreg urat, mikor épen a szabadelvüséget és a haladást fojtogatja; mert majd ha egyszer igazán nagy dolgokkal talál kirukkolni, kifogyván hizelgői a közönséges dicséretekből ilyenformán lesznek kénytelenek vezérüket magasztalni: „a ház lelkesültségében bukfenczet vetett, — vagy a többség örömében czigánykereket hányt stb.

A Pesti Naplónak nagyon zokon esik, hogy az esküdtszék Ormódit — a Rákosy Jenő ur által mint a Porsszeny Jankó kompanistája által kezdett becsület (!!?) sértési perben felmentette s a vádlót épen annyi pénzre, mint a mennyiért Krisztust elárulták — 30 frtig megbirságolták.

Igen szép volt az esküdtszéktől, hogy nem keresett ott becsületet, a hol nincs . . . csak az kár, hogy midőn szegény Ludas Matyit Kuhn miatt megfinánczolták, akkor is ezek az esküdt urak nem itéltek.

Valamelyik jámbor Deákpárti atyafi a világ elé ily czimü röpiratot bocsájtott: „a választások előtt" s menyre földre esküszik benne, hogy Magyarországnak soha sem volt önállósága, csak most szerezte meg a Deákpárt, — sőt ősapáinkat le is szamarazza benne, hogy meg nem állapitották a közösügyeket még 1723-ban.

Az igaz, hogy nyertünk önállóságot, hogy csakugy nyögünk bele, hanem ez egyszer az is bizonyos, hogy e röpirattal a szerző nem választókat fogott, hanem csizmadiát.

Az Esti Lap Jókai „merre menjünk?" czikkére azt mondja nagy hetykén: „nem a Szadova előtti területeken járunk ám ma már, mely Magyarország pénzét s haderegét éhgyomrába elnyelte, sőt elnyelni akarta magát Magyarországot is.

Persze nem is akarhatja még ezután nyelni el, miután már ugy is benyelte.

Különös, hogy a kormány fogadott kosztosai, minket szegény jámbor 48 as pártiakat vádolgatnak azzal hogy a muszkával czimborázunk; pedig közülünk alkalmasint csak a látott muszkát, a ki honvéd volt, az is csak a hátát láthatta.

Hanem a már világos, hogy a muszkaczárnak személyes jó barátai inkább a bécsi kormánykörökben vannak. Igy mikor Thurn-Taxis herczeg a czár előtt megjelent, mingyárt felismerte ő kancsukás felsége benne a régi dobre bratyit.

Ackheim budai basa rendelete

a birodalom törvényhatóságaihoz 1668-ban.

1 §. Dicsőség Allahnak és nekem Ackheim budai basának, ki vagyok a rablók, megyék és városok autonomiájának kérlelhetlen üldözője; dicsőség a nagy vezér Andorás hősi honvész hadseregének, mely győzhetetlen lenne, ha ágyuja, puskája és munitiója volna. Dicsőség tehát nékünk.

2. §. Hallám és megtudám vala, hogy nálatok némely rablók garázdálkodának, kik elől a budai csibukcsi basának győzhetlen hadseregei megretirálának, és mentek vala a rablók Somogynak, Zalának és látszék vala, mintha ők Bécsnek menni akarnának.

3. §. Ti pedig megyék és városok! pandurlegényeket kértetek vala, pedig jól tudjátok vala, hogy ott van a főispán, alispán, szolgabiró és sok más egyéb hivatalnok és tisztviselő, és még is baltával, kapával, és kaszával és más dorongokkal a rablókat el nem fogattátok.

8 §. Melynélfogva rendeljük, hogy minden megye és város a mi hiveink közül egy egy jó fizetés után ásitozó pandurbiztost kérjen tőlünk, mert hanem kértek is: megkapjátok.

5. §. Nektek ugyan nem jut abból a 100 ezer forintból, amit ezennel assignálok, hanem majd jut azoknak a kiknek teljhatalmuk van azt zsebre dugni.

6. §. Rendeljük és parancsoljuk, hogy minden megye és város a rablókról minél többet kiabáljon, hogy hatalmas kormányunk hatalmasabb biztosait nyakatokra küldhessük.

7. §. Szigoruan megtiltatik nektek valamely rablót a biztos tudta és megegyezése nélkül elfogni.

8. §. Megparancsoltatik nektek, hogy a rablókat a mi bimbasink megérkeztéig tisztességes koszttal tartsátok, hogy igy ne váljék nékünk szégyenünkre a már eddig tapasztalt soványság, — és ruházzátok, hogy tisztességes öltözetben járulhassanak képünket viselő nagy férfiaink elé akkor, mikor az őket elfogni akarja és ne légyen neki szégyenére az elfogás.

9. § Meghagyatik Somogynak és Zalának, hogy a Juhász Andris szétugrasztott rabló bandája helyett azonnal másikat állitson, a csendbiztosait pedig figyelmeztesse, hogy az olyforma brutális eljárásért (t. i. ha golyóval lőnek) szörnyen lakolni fognak.

10. §. Ezennel rendelem és parancsolom, hogy a megyék és városok felelősök lesznek azért, ha netalán valami ügyetlen rabló ami képünket viselő biztost elrabolná vagy ellopná.

11. §. A kiküldött katonaság fegyvereiért is felelősökké tétetnek a megyék és városok. És pedig:

a) Ha egy szurony megcsorbul vagy elvész, a megyék és városok elvesztik tisztviselő választási jogukat.

b) Ha egy puska csötörtököt mond, elvesztik követválasztási jogukat.

c) Ha pedig egy katona elvész, nem számitva hozzá semmi néven nevezendő rüstungot, csákót, aczélgombot, rézpitykét, kitöröltetnek az élők sorából, s elkergettetnek a pokolba.

Kelt, birodalmi székvárosomban Budán, 1668. évben.

Ackheim
budai basa.

Adoma.

Kihirdette a pap a szószékről a mostani uj szabadságot. Nosza rajta . . a falunak sem kellett több, elő a pálinka főző üsttel . . a kinek volt . . . felállitotta s ugyancsak főzte a pálinkát.

A mint épen csurgatja lefele egyik polgártárs — egyszer csak topp . . topp . . . beállit hozzá négy darab Lónyai huszár s mondja:

„Na kazda! fizetni.“

— Mér uram?

Mért főzni pálinka?

„Hiszen kihirdette tiszteletes uram a szabadságot.

„Ah! nix szabadság, most az alkotmány nem engedik pálinka főzni . . csak fizetni.

A szegény embernek mit volt mit tenni . . . fizetett; nagy szomorun aztán átballag a paphoz s mondja:

„Hej tisztelendő uram! nem ugy hivják ám azt a mit vasárnap hirdetett a templomban s a miért imádkoztunk, hogy szabadság, hanem a fináncz urak mondták meg az igazi nevét . . . ejnye no hogy nem jut az eszembe . . . no meg van — hát biz azt ugy hivják hogy k o h o l m á n y.“

A porosz- német- és orosz szövetség

Ugocsa megyében.

(Gunyoreszk Kesergő Náczitól.)

Mig a nagy világi politikusok és európai diplomaták a felett okoskodnak: vajjon létre jő-e a porosz-német és orosz coalitio? az alatt Ugocsában e hármas szövetség már szentesittetett is. Ugyan is:

I r n o k v á r y K o p l o n o v i t s nagyhenczeg, K a p a s z k o d y d e R u g ó s S z i l a j c s u k nagy henczeggel azon fontos és az európai sulyegyent veszélyeztető kérdés felett, hogy orosz Ugocsa országban melyikőjük bir nagyobb népszerüséggel — öszvekaptak. Meg ne ijedjen a deákpárt a két hatalmasság nem az osztrák egységes birodalmat támadta meg, hanem csak egymás személyének izentek hadat, s a felfegyverkezéssel Európa tudtán kivül hamar készen lévén a rettenetes véres háború közöttök azonnal kiütött.

A csatát mind a két nagy henczeg személyesen intézte, szembe állitván egymással az önérzet ármádiáját

A támadást K o p l o n o v i t s kezdte meg a jobb szárnyal, vagyis a jobb kézzel, még pedig oly rohamosan támadta oldalba S z i l a j c s u k hadtestének bal felét . . vagy is bal pofáját, hogy az roppant v e r e s séggel kénytelenittetett hátrálni a csatatérről.

Ekkor S z i l a j c s u k nagy henczeg az ujonnan feltalált torok telegráfon P-Orosz Németh L . . . telekkönyvezett birodalmi uralkodót segitségül hiván, ez az affectátió büszke seregével meg is jelent a csatatéren s a szent szövetség köztük azonnal meg is köttetett.

Ekkor a szövetséges két sereg oly rohamos támadást intézett Kaplonovits ellen, hogy a kapitulátiót már mindenki bizonyosnak hitte, midőn egyszerre Kaplonovits ügyes manőverrel hason csuszva legujabb találmányu fegyyvereit . . fog fringiáit vitte a döntő ütközetbe; — Szilajcsuknak közép vagy térdseregét annyira öszvemarczangolta, hogy ez a további csatározásra képtelenné lett.

P-Orosz Németh szövetséges serege ezen ujmódi hadi csel által nehogy szinte kelepczébe kerüljön . . megrettenve tanácsosabbnak tartá a visszahuzódást . . ismervén azon bölcs közmondást: „s z é g y e n a f u t á s, d e h a s z n o s.“

Ebből láthatja a rettegő deákpárt, hogy az oroszok köt ily rettentő meghasonlás történvén azok saját magokkal is jobban el vannak foglalva, mintsem Magyarország hóditására törekednének.

P-Orosz részéről sem fenyegeti az országgyülés jobboldalát semmi veszély, mert a Kaplonovics által feltalált fog fringiák a P-Oroszon is győzelmet arattak! söt a mi kormányunkra nézve felette előnyös, nem muszáj a Wänzl-féle kimustrált hátultöltő s elől nem sülő fegyvereket drága pénzen megszerezni, mivel ujonnan alakitandó honvédseregünk a Kaplonovitséhoz hasonló fegyverekkel már a természettől el van látva.

A szeretet fillérei.

A Ludas Matyi kiadó-tulajdonosára rótt 600 frt. pénzbirság fedezéséhez járultak:

Ungvárról Heiszel Emma kisasszony gyüjtése következtében, a szlatinai szüreti ferbli kompánia a czupászból 3 frt. 11 kr.

A csongrádi polgári körből néhány tisztelt elvbarát 6 frt. 62 kr.

Lieszkovszky Antal gyüjtése 2 frt. 80.

Guthy György Munkácsról 20 kr.

Összesen 12 frt. 73 kr.

E szives adományokért köszönetét fejezi ki a szerkesztőség.

Diskurszus

Iczik szomszéd és Mihály gazda között.

Mihály. Csak czudar egy árulkodó lap az az Esti Lap szomszéd!

Iczik. Hugy hugy Mihály gazda?

Mihály. Ha valamelyik ellenzéki iró szabadabban mer irni mint a mint ő szeretné, mindig rángatja Ráth Károly kabátját. Közelebb is Csernátony a spanyol ideiglenes kormány szabadelvüségéről irva, nagy ijjedelmében ujjal mutatott reá Pálfi mondván: „nézd, nézd, hogy fitogtatja szüre alól a respublikát."

Iczik. Bizunyusan szeretné thodja khend, ha Csernátony is bekerölne a dotyiba: szánja Büszürményit és Lodas Matyit, hugy még mindig csak kettecskén elfmándliznak, akkhur legalább mingyárt lenne egy szép preferáncz khumpánia!

Mihály. Csakugyan furcsa világ ez a mai szomszéd! ugy jár az idő mint a bolond óra, gyorsan forog sokat üt. Némelyik minister mikor bele nyul a zsebébe . . . tárczájáért, hát . .

Iczik. . . azt veszi észre, hogy már másnál van a ministeri tárcza.

Mihály. Némely hivatalnok, mire megnyerte volna állomását . . .

Iczik. hát már feloszlott a hivatal.

Mihály. Némelyik fejedelem pedig lássa szomszéd! mikor leakar ülni a trónusára . . .

Iczik. hát azt veszi észre, hugy már khirogták alula a széket s leötötték fejérül a khurunát, s a thizedik urszágban szedi fel felséges csuntjait. Biz igy van e szomszéd; utt van ni példa rá dunna Izabella & Comp.

Mihály. Ni ni szomszéd, hát már a gyenyerális urak is fel csapnak iskola mesternek?

Iczik. Mit ghundul khend Mihály gazda!

Mihály. Hát itt van Türr tábornok . . „népnevelési szövetséget" akar alakitani Pesten, melynek ministerek, nagyságos és méltóságos urak is tagjai lesznek.

Iczik. Nagyubb ennek thodja khend a föstje mint a töze, mi már majd csak akkhur hiszönk hugy tesz valamit a khurmány a népnevelés ögyében, ha majd a néptanitúk évi fhüzetését irják üszvefele s a kié ulyan khevés, hugy csak teng leng belüle: azukbul a félmilliónyi püspöki javakbul thodja khend felemelik vagy nyulczszász furintra, — hugy a szegény falosi tanitúknak és rekturuknak ne keljen mindennapi kenyeröket krompli és khokoricza khapálással keresni . . das zóg i.

Sziporkák.

Funerátor: Jelentem alássan tiszteletes uram! halottunk érkezett.

Tiszteletes: Jól van Nagy István uram! hát aztán mibe halt meg?

Funerátor: A bizony engedelmével tiszteletes uram! egy rosz fekete gubába.

Tanitó: Mondd meg nekem kis fiam! melyek az idegen bünök?

Tanuló: Az idegen bünök? hm . . hm.

Tanitó: Igen, igen, az idegen bünök.

Tanuló: No ha idegen bünök, akkor nekem semmi közöm nincs hozzájuk.

Ludas Matyi gyorspostája.

Alföldinek. Az adomák nagyobb része már kopott, kiment a divatból mint a deákköpeny; a vers azonban javitással közölhető, mert abban már van annyi humor mint az uj Lónyai ezüst huszasokban ezüst.

Békafy A Dur . . moll-ban ad ugyan hangot, hanem mert érzéssel kántál . . a publikum előtt hovahamarább felléptetjük.

Arkangyalnak. Annyi gixert ad az a tordai trombita, mintha csak a nemzeti szinház egyik szerencsétlen flótása funá. Jobban bele kell köhinteni az arkangyalnak.

Ungvárról azt kérdik, hogy mikor harsan meg az ungi trombita? Hát biz ott már állitgatyuk össze Kandó miniszter tanácsos ur bokros érdemeinek lisztáját, hanem addig kinem trombitáljuk, mig a szlatinai szüretelők egy akó idei jófé le karczost be nem küldenek a kóterba, hanem nem ám, ugy mint a hevesiek a kik ezelőtt épen egy esztendővel igértek egy kis egri török vért s még mai napig is mindig küldik.

Rajzoló **Blumberg.**] Felelős szerkesztő: **BÉNYEI ISTVÁN** Kiadó-laptulajdonos: **MÉSZÁROS.** Metsző **Huszka.**

Gyorssajtónyomása az Első magyar egyesületi könyvnyomdának (Büchler, Harsányi, Nagy). 3. korona utcza 18